

викана изъ Петербургъ. Блокадата на Плевень, т. е. обикалянето на Османа отъ всекъдѣ и отрѣзването на неговитѣ сношения съ вънкашнитѣ турски сили — бѣше най-голѣмото дѣло, върху което генералъ Тотлебенъ енергически посвети своитѣ старания.

Въ началото на Септемврия бѣше съставенъ единъ коннически отрядъ подъ началството на генералъ лейтенанта Крилова. Този отрядъ бѣше испроводенъ на западъ отъ Плевень къмъ р. Видъ да стѣсни расположената въ Плевень войска на Османа, да не допуца да дойдатъ до Плевень разни транспорти и помощи и да очисти мѣстността между р. Видъ и Искъръ отъ черкезитѣ и башибозушки чети. Освѣнъ това генералъ Криловъ трѣбаше да разглѣда и разузнае въ какво положение са намѣрватъ силитѣ на неприятеля по Орхание-Софийското шосе. Когато стигналъ съ своя корпусъ при Долни-Джбникъ, Криловъ испроводилъ силни отдѣления войска по Софийското шосе; подиръ това той обиколилъ околнитѣ мѣста между Видъ и Искъръ, дошелъ до Рахова, на Дунава, дѣто са срѣщналъ съ румънскитѣ войски, които стоеле недалече отъ Рахово. Сѣтнината отъ расходката на конницата подъ генерала Крилова е била: очистянето на околността отъ черкези и башибозуци, развалянето на телеграфическитѣ линии между Плевень, Видинъ и София и унищожаването на нѣколко транспорти съ храна и военни потреби, които били назначени за Османа.

Наедно съ блокадата на Плевень трѣбаше да са свършатъ нѣколко завземания на по важни пункти, каквито бѣхъ двата Джбника, Телишь, Орханието, за да са държи въ руски рѣцѣ тила на Османа и да му са прѣсѣче пътя за отетѣпване. Такова не-леко предприятие бѣше възложено на познатия вече по своитѣ способности генерала Гурко, който имаше подъ своя коман